

## Fővárosi Ítéltábla

8.Bf.14/2017/12.sz.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2017. április 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

### végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt ellen indított büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2016. november 18. napján kihirdetett 14.B.176/2015/69. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a testi épség elleni bűncselekmények megnevezése helyesen: testi sértés *büntette* és testi sértés *büntettének* kísérlete [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés *1. fordulat*].

A másodfokú eljárásban 5000 (ötezer) forint - a vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

### Indokolás

A Balassagyarmati Törvényszék a rendelkező részben írt határozatával vádlottat 2.rb. - részben kísérleti szakban maradt - testi sértés vétsége [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés] miatt - mint különös visszaesőt - 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. A büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védő a bűnösség megállapítása miatt, felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1200/2016/1. számú átiratában a testi épség elleni bűncselekmény megnevezésének pontosítása - a vétségi alakzat helyett büntett megállapítása - mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A nyilvános ülésen a vádlott és a védő a felmentésre irányuló fellebbezést fenntartották.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban Be.) 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülvizsgálta. A másodfokú bíróság a törvényben előírt teljes revízió

keretében a fellebbezések okára és céljára tekintet nélkül bírálta felül a tényállás megalapozottságát, a bűnösség megállapítását, a bűncselekmények minősítését és a büntetés kiszabását is.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem feltétlen, sem olyan relatív jellegű eljárási szabálysértést, ami az érdemi felülbírálatot kizárná.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és döntően megalapozott tényállást állapított meg, csak a II. részében, sértett elleni támadás tekintetében volt részben hiányos, mert a bíróság az elfogadott bizonyíték alapján nem rögzítette, hogy a sértett szemüveget viselt, mely tényelem kihat a cselekmény helyes minősítésére is.

A tényállást a másodfokú bíróság a Be. 352. § (2) bekezdés a) pontjában írt jogkörében sértett következetes, a bíróság által hitelt érdemlőnek talált és elfogadott tanúvallomása alapján a következők szerint egészíti ki.

- sértett napszemüveget viselt, amikor a vádlott a késsel a szeme irányába szúrt (nyomozási irat 345. lap, 66. számú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal).

A kiegészítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be. 352. § (2) bekezdés értelmében a másodfokú ítékezés alapját képezte.

A törvényszék az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika törvényeinek megfelelően, gondosan, megalapozottan értékelte. Számba vette mindkét tényállás tekintetében a terhelti vallomásokat, sértettek, valamint a cselekményről érdemi információval rendelkező más személyek tanúvallomásait, a lefoglalt elkövetési eszközt, a releváns szakértői véleményeket és az okirati bizonyítékokat is. A bíróság a lényeges tények tekintetében a szükséges bizonyítást lefolytatta és az általa elfogadott bizonyítékok alapján a tényállást helyesen, hiánymentesen, iratszerűen állapította meg. A törvényszék indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette, részletesen megindokolta, hogy mely bizonyítékokra alapította a tényeket, s melyeket nem fogadott el a tényállás alapjául. Az eltérő tényállás megállapítását és a vádlott felmentését célzó védelmi fellebbezés a bizonyítékok mérlegelésén keresztül támadta a tényállást, mely annak megalapozottsága folytán a tényálláshoz kötöttség elvéből (Be. 351-352. §§) eredően eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a *vádlt bűnösségére* és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jognak. Az 1.) tényállásbeli, köznyugalmat sértő cselekmény valóban a garázdaság vétségét, a 2.) tényállásban írt cselekvőségek pedig az életveszélyt okozó testi sértés büntettét és az életveszélyt okozó test sértés büntettének kísérletét valósította meg. A testi épség elleni cselekmények minősítése is törvényes, azonban az elsőfokú bíróság tévesen vétségnek jelölte meg azokat, melyek helyesen *büntetti* alakzatúak a Btk. 164. § (8) bekezdés 1. fordulata szerint, ezért a másodfokú bíróság osztva az ügyészi indítványt, a cselekmények megnevezését a törvénynek megfelelően pontosította.

A 2. tényállásban írt cselekmény minősítése kapcsán az ítélőtábla megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság a Kúria 3/2012. Büntető jogegységi határozatának iránymutatásának megfelelően a feltárható alanyi és tárgyi tényezők gondos értékelése után állapította meg, hogy a vádlott a sértettek testi épsége ellen egyenes szándékkal cselekedett, míg az életveszélyes eredményre nézve eshetőleges szándéka állt fenn. Az sértett elleni cselekmény közel áll az emberölés kísérletéhez, de a

másodfokú bíróság osztotta az ölési szándék hiányára vont elsőbírósági jogkövetkeztetést, így a minősítés megváltoztatására nem látott megfelelő indokot.

Törvényes a vádlott különös visszaeső személyi minőségének megállapítása is. A Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontja szerint visszaeső a szándékos bűncselekmény elkövetője, ha korábban szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és a büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatóságának megszűnésétől az újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el. A törvényszakas 31. a) pontja értelmében különös visszaeső az a visszaeső, aki mindkét alkalommal ugyanolyan vagy hasonló bűncselekményt követ el. A különös visszaesés megállapításának törvényi előfeltételei maradéktalanul fennállnak.

A törvényszék a *büntetés kiszabása* során irányadó körülményeket helyesen feltárta és a vádlottal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetékiszabási elvekkel összhangban álló, tetterányos büntetést szabott ki, mely megfelel az egyéniesítés követelményének is. A különös visszaesővel szemben kiszabott büntetés és a mellékbüntetés eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, lényeges enyhítésre ezért nem kerülhetett sor.

Megfelelnek a törvénynek a feltételes szabadságra bocsátásból kizárásra, a beszámításra, a lefoglalt bűnjelekre és a bűnügyi költség viselése vonatkozó rendelkezései is.

A kifejtettek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében a testi épség elleni bűncselekmények megnevezésének pontosításával helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az ítéletábra a Be. 381. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Debrecen, 2017. április 19.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Háger Tamás sk. előadó bíró, Dr. Gömöri Olivér sk. bíró

ZÁRADÉK: A Balassagyarmati Törvényszék 14.B.176/2015/69. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2017. április 19.

Dr. Elek Balázs sk.

a tanács elnöke